

ДИСТАНЦІЙНА ФОРМА НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ. СУЧАСНИЙ СТАН: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ.

Іваницька Т.А.¹, Кузьменко Н.В.², Петров Є.Є¹.

¹Кафедра пропедевтики внутрішньої медицини з доглядом за хворими, загальної практики (сімейної медицини)

²Кафедра педіатрії №2

Полтавський державний медичний університет

Пандемія Covid-19 змусила освітян всього світу перейти на он-лайн режим викладання протягом дуже короткого проміжку часу. Неготовність до такого переходу пояснюється не лише цифровою грамотністю (майже 38% українців у віці від 18 до 70 років мають низькі навички роботи з комп'ютером, а 15,1% громадян не володіють комп'ютером взагалі [1]) та елементарним доступом до якісного інтернету, а ще і особливостями викладання окремих дисциплін, наприклад в медичній освіті.

Є величезна кількість веб-ресурсів, освітніх платформ та служб обміну повідомленнями, але жодна з цих програм не забезпечує повноцінного контакту між студентом та викладачем, не дає в повній мірі дотримуватись правил академічної доброчесності та, взагалі, нівелює саме поняття практичного заняття [2]. Особливого значення ця проблема набуває в медичних закладах освіти, особливо при викладанні клінічних дисциплін, де для повноцінного засвоєння матеріалу необхідне спілкування з хворим[3].

Нами було проведено, он-лайн анкетування здобувачів освіти з метою виявлення основних недоліків в реалізації дистанційної форми навчання. Опитано 146 студентів 3-6 курсів медичного факультету №1 і 2 та стоматологічного факультетів Полтавського державного медичного університету.

Переважна більшість опитаних повідомила, що заняття з клінічних дисциплін проходять на платформі Googleclassroom – 52.1% та в Zoom – 41.1%, а 5.5% респондентів отримують завдання та надсилають відповіді електронною поштою. 89% студентів підтримують постійний зв'язок з викладачем, використовуючи переважно служби обміну миттєвими повідомленнями . 71.2% здобувачів освіти задоволені якістю викладання матеріалу.

67.1% (98 опитуваних) респондентів вказали відсутність доступу до пацієнта, як основну причину неефективного дистанційного навчання у вищому медичному навчальному закладі, оскільки практичні навички неможливо відпрацювати за відсутності доступу до пацієнта або симуляторів.

Висновки: не зважаючи на всі переваги дистанційної форми навчання, основним недоліком для здобувачів вищої медичної освіти є саме відсутність доступу до реальних пацієнтів або спеціальних навчальних тренажерів для виконання практичних навичок.

Література:

1. Презентація першого в Україні дослідження з цифрової грамотності населення./ Кабінет міністрів України.// [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=t3ghLyjzqLM&feature=youtu.be>

2. Students' perceptions on distance education: A multinational study.[Електронний ресурс] / Fidalgo, P., Thormann, J., Kulyk, O. et al.// *Int J Educ Technol High Educ.* - 2020. – р.-17-18/ - Режим доступу до журн: <https://doi.org/10.1186/s41239-020-00194-2>

3. Medical education in the time of COVID-19. [Електронний ресурс] / D. B. Wayne, M. Green, E. G. Neilson//*Sci. Adv.* – 2020. - №6. Режим доступу до журн: <https://doi.org/10.1126/sciadv.abc7110>